

Frei Tamás: Kissinger figyelmeztetése

2015 március 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

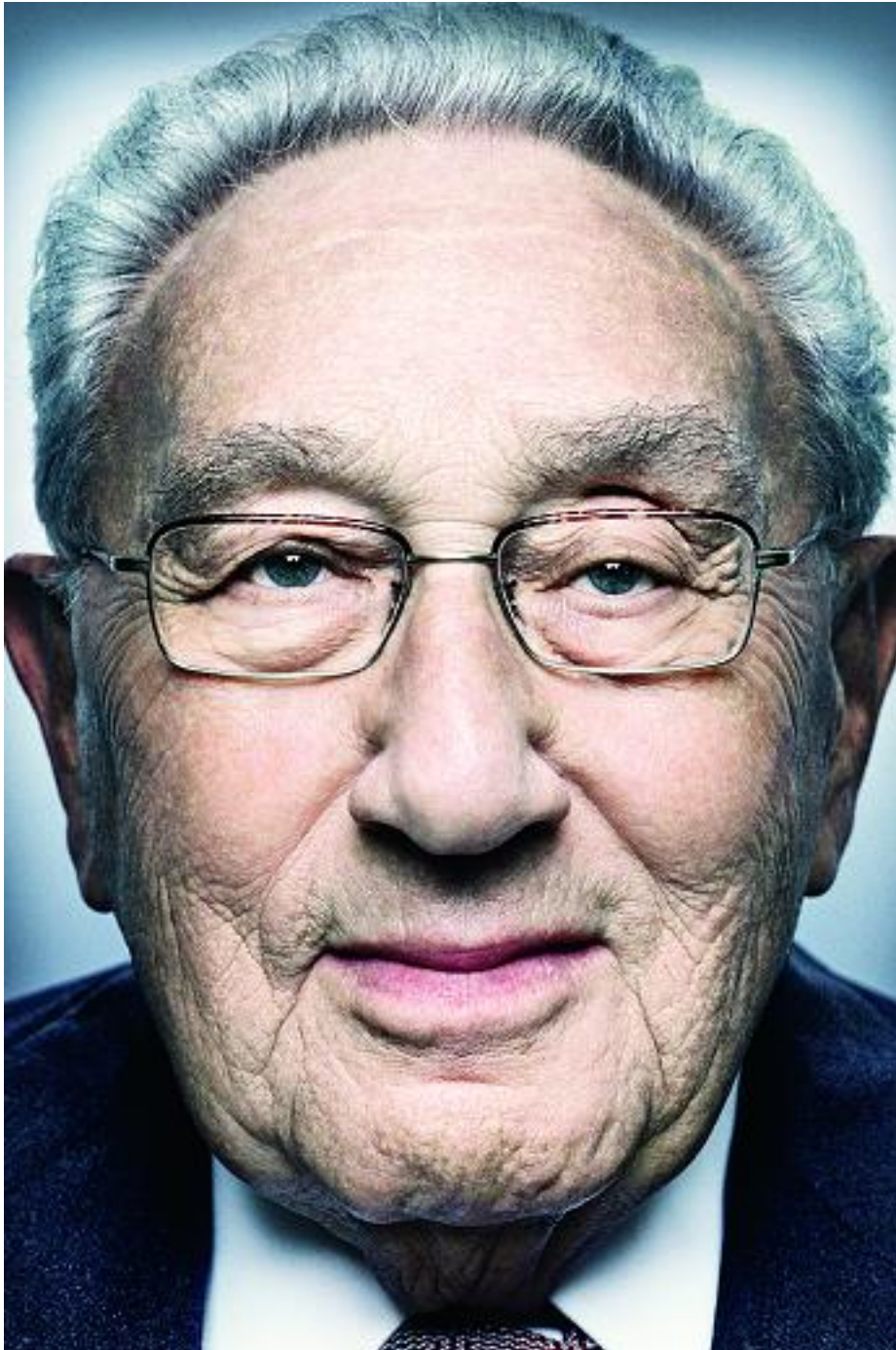
5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Lassan annyi morzsa hullik a földre, hogy érdemes összeszedgetni ?ket.

A külpolitika iránt érdeklődők az elmúlt hónapokat azoknak az apró morzsadarabkáknak a gyűjtögetésével töltötték, melyek a most 91 éves egykori amerikai külügyminiszter és nemzetbiztonsági tanácsadó, Henry Kissinger könyvének a megjelenésekor estek a tányér mellé. Európában és az Egyesült Államokban egyöntetűen mesterműnek tekintik a rengeteg provokatív gondolatot és komplex összefüggést tartalmazó tanulmányt.

A „Világrend: gondolatok a nemzetek természetéről és a történelem menetéről” címet viselő munka valószínűleg a páratlan életpályát befutó Kissinger hagyatékának is tekinthető, az új generációk számára átnyújtott olyan tapasztalatgyűjteménynek, melyhez hasonló t rajta kívül kevesen tudtak volna írni.

Amióta a Világrend megjelent, egyre csak szaporodnak azok a cikkek, kommentárok, szerkesztéségi állásfoglalások a világlapokban, melyek így vagy úgy, de Kissinger könyvéből idéznek. Átvesznek gondolatsorokat, vagy az éppen aktuális események kapcsán továbbgondolnak egy-egy, akár évszázadokra is visszanyúló

kissingeri alapvetést.

A legtöbb ilyen hivatkozást mostanság Ukrajna kapcsán olvasom, és természetesen leginkább amerikai lapokban. Ami igencsak érdekes, mert az Egyesült Államokban szép lassan átfordulni látszik a hangadó véleménykórus koncepciója arról, hogy mit is kellene Ukrajnában és Ukrajnával tenni. Lévén, hogy Magyarország szomszédjáról van szó, ráadásul az elmúlt hónapokban mi magunk is élesen és kényszerűen megtapasztalhattuk az amerikai külpolitika színpad mögötti erejét és nyilvános fellépésének céltudatosságát, így talán nem árt figyelni arra, hogy miként is gondolkodnak ?k.

Azt olvasom ki a kissingeri hatalmi egyensúly koncepciójának feltámadásából, hogy a befolyásos amerikai politológusok és a külpolitikai elemzőintézetek munkatársai közül egyre többen gondolják úgy, hogy hiba volt a NATO kelet-európai bővítése. Tévedés volt Németországtól keletre hirtelen bevenni a NATO-ba az egykori, szovjetek által megszállt exkommunista országokat, beleértve Magyarországot is.

Egyrészt azért, mert időzített bombaként felhergelte Oroszországot, másrészt pedig védelmi erő szempontjából gyengítette magát a katonai szervezetet is. Az egyrészt kapcsán, Oroszország felhergelésével összefüggésben sokat idézik Kissingert, aki pontosan elmagyarazza, hogy mi is volt az első világháborút lezáró párizsi béke legsúlyosabb hibája.

Nem vette figyelembe, írja Kissinger, hogy a két meggyengült és összeomlott gigaország (Németország és Oroszország) előbb utóbb magához tér majd. Történelmi léptékkal számolva mindenképpen. Térképet rajzolni tehát – ez lenne a tanulság – az épp meggyengült állapot szerinti erőviszonyok alapján, törvényszerűen konfliktushoz vezet a jövőben, amikor a legyengült állam talpra áll.

Hát ez történt a szétesett Szovjetunióval is. A NATO, a Nyugat magához ragadta Kelet-Európát, most meg már kivetette a hálóját Ukrajnára is. Miközben az orosz medve 15 év alatt valamelyest talpra állt. És most már visszakeri a jussát. A határ nem ott van, ahová a Nyugat 1991-ben, a Szovjetunió összeomlásakor rajzolta. Képzletben, aztán valóságosan is.

A mi szempontunkból ez rosszul hangzik.

Frei Tamás - Metropol

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló

